

Corporal John Myles

02-D-09

greppels Uit: "the Campaign in the Netherlands: Seaforth Highlanders: 25 april 1945"

Ooggetuige verslag van het sneuvelen van de Seaforth Highlanders korporaal John Myles, waarbij de Nederlandse student- en tolk voor de Canadezen - Rutger D. Bleeker aanwezig is.

Op ongeveer 3 km van de Grebbelinie, bij Achterveld, staat de boerderij Midden Romselaar in brand; de Seaforth Highlanders krijgen te maken met zware beschietingen. Seaforth Highlander kapitein Sir Alan MacKenzie vraagt student Bleeker samen met korporaal Myles op verkenningspatrouille te gaan naar de Romselaar, een andere boerderij in de buurt, waar de boeren in het nauw zitten.

"We gingen meteen op weg, namen eerst een nauwe weg langs dicht stuikgewas en moesten langs een omgevallen boom die de weg versperde. De Nederlandse boeren hadden me gewaarschuwd dat de boom ondermijnd was. Ik vertelde dat aan korporaal Myles, maar hij antwoordde: "loop precies in mijn voetstappen en dan overkomt je niets". We kwamen er inderdaad veilig langs en kropen naar de rand van het bos, waar we uitkeken op de boerderij Romselaar en de vijandelijke bunkers van de Grebbelinie. De weg die voor ons lag liep recht naar de boerderij; er waren ondiepe aan beide kanten en de omringende weides boden geen enkele beschutting.

We waren net een paar meter vooruit gekropen toen een moordend geweld van machinegeweer vuur losbrak. We vielen allebei in de greppel, mijn helm viel op de weg en was meteen doorzeefd. Ik liet ook mijn geweer vallen. Korporaal Myles was op slag dood, recht door het hoofd geschoten. Blystone, die ook mee was op de patrouille, kon niets meer doen, maar bleef nog een half uur bij hem. We konden hem zelf niet terug dragen, hij werd later gevonden en teruggebracht door het Rode Kruis.

Het lukte me om mijn geweer weer te pakken te krijgen en in de greppel terug te kruipen naar het bos, langs de omgevallen boom, terwijl ik me probeerde te herinneren hoe ik kort tevoren die hindernis had genomen. De mijn ging niet af- maar wel een paar minuten later toen een paar koeien op de vlucht sloegen als gevolg van het onophoudelijke mortiervuur. Het waren waarschijnlijk anti-tank mijnen, die niet reageerden op mijn gewicht. Ik haastte me terug naar kapitein MacKenzie en vertelde hem het droevige nieuws." The Seaforth War Diary vermeldt dat die dag door mortiervuur ook soldaat Votary sneuvelt en soldaat Mackenzie, die pas 24 uur tevoren aan de eenheid is toegevoegd, zwaar gewond wordt afgevoerd.

